

Arrest

nr. 291 483 van 4 juli 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 5 december 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 november 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 december 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 februari 2023.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd de vraag gesteld of zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een syntheseseminarie zal worden ingediend - "geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld". De vreemdeling is er immers "niet (...) toe gehouden zijn syntheseseminarie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een syntheseseminarie, over zeven extra dagen." (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

De Raad wijst erop dat de brief van de griffie op 28 december 2022 via aangetekende zending aan de verzoekende partij werd overgemaakt. De termijn van acht dagen waarbinnen de verzoekende partij moest laten weten of zij al dan niet een syntheseseminarie wenste in te dienen verliep dus op 9 februari 2023. De verzoekende partij antwoordde pas op 10 januari 2023 op voornoemde brief van de griffie. Bovendien werd op 10 januari door de verzoekende partij een syntheseseminarie neergelegd. Artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet is echter duidelijk, en stelt dat *“De verzoekende partij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen (beschikt) om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen.”* Dezelfde bepaling stelt verder dat *“Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen, zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen (beschikt) om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.”*

De verzoekende partij heeft een vraag tot horen ingediend. Ter terechtzitting van 20 juni 2023, waar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de voormelde beschikking opgenomen grond, stelt zij dat zij het nodige heeft gedaan, maar de Raad kan enkel vaststellen dat deze loutere bewering niet klopt. De verzoekende partij heeft immers enkel een syntheseseminarie ingediend, en dit op 10 januari 2023. Zij heeft niet eerst binnen de wettelijke termijn van acht dagen geantwoord op het schrijven van de griffie van 28 december 2022, om dan nadien binnen de 15 dagen een syntheseseminarie in te dienen. Zoals uit voorgaande bespreking is gebleken is artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet duidelijk op dit punt. De verzoekende partij maakt verder ook niet aannemelijk dat er in casu sprake zou zijn van overmacht.

De beschikking van 30 januari 2023 blijft dan ook overeind.

Het beroep wordt om die reden verworpen.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU